

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Caput II. De militiæ præfecto, ab immedicabili sanguinis fluxu per
Sanctum sanato a.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

A. JOANNE
THESSAL.
CHIEF.

cal traditur, nec hic, quod fastidiosa prolixitate laboret, integrum dedissem, nisi, ut id facerem, D
me impulsisset tum auctoris, qui, ut dictum, Joannes Thessalonicensis est, auctoritas, tum receptus
apud nos monumenta antiqua, dum commode fieri id potest, ipsis auctorum verbis, qualiacumque
etiam hæc sint, exhibendi mos.

CAPUT II.

De militiae praefecto, ab immedicabili sanguinis fluxu per Sanctum
sanato a.

praefectus,
sanguinis
fluxu labo-
rans, ad
Sancti tem-
plum jussu
suo

Vir quidam genere illustris, fide autem
illustrior, spectabile eorum, qui sub
praefecti Illyrici principatu erant, agmen gu-
bernans **b**, intolerabilem ex ventre sangui-
nis fluxum patiebatur: cum autem viro, quod
et omnibus esset affabilis moribusque suavis,
universa pene civitas condoleret, omnisque in
eum ars scientiaque medica esset exhausta, ef-
fectusque expers, quod nihil omnino remitte-
B ret sanguinis fluxus, maneret, ita ut, viribus
morbi vehementia extenuatis, in extremis tan-
dem vir jaceret, inexpectato sublatis paulatim
oculis, servis suis dixit: Ad domum civitatis
nostrae protectoris sublatum me ferte. Illi au-
tem cum timore respondentes dicunt ei: Ad
cujus protectoris domum jubes nos te ferre?
Dicit eis, Primi; aiunt illi, cujusnam primi?
Die nobis nomen, here. Ille vero eos intui-
tus dicit: Esto: ego ob morbum minus sapi-
am, quomodo et vos, recte valentes, desipit-
tis? Nescitisne, multos apud Deum protectores
civitatem habere, unum autem per Christum
obtinuisse eorum primum **c**, qui animose sem-
per atque alacriter pro ea pugnat; quem ut mu-
rum inexpugnabilem non solum civitas, sed et om-
nis regio sortita est?

delatus, ubi-
dem a malo
quod nulla
arte pelli
poterat, pro-
digiosus sa-
natur.

25 Me igitur ad domum ejus deferte. Vel
enim visitans miserebitur mei, vel certe cum
ibidem obiero, animam meam suscipiet et
in futura horrendi tribunalis Christi pre-
sentia intercedens aeterno me eripiet suppli-
cio. Illi, hisce auditis, de gloriosissimi mar-
tyris Demetrii templo, in quo dona a San-
cto solebant conferri, loqui eum intellexerunt,
celerimeque sublatum eo detulerunt. Qualis
modo lingua, Christi amantes fratres, miracu-
C li magnitudinem explicare poterit? Quae ve-
re mens, vel cogitando etiam, multum mi-
sericordem Martyris virtutem dignis laudibus
poterit efferre? Quem enim non divitiarum, non
genus, non medicamina, non artis medicae,
quae sanationem afferre solent, adjumenta,
non, ut vocari solent, amuletorum (neque
enim consanguinei, qui omnia in eo experie-
bantur, hisce etiam, ut rem prohibitam se-
se facere noscentes, ob sanandi morbi difficul-
tatem desperationemque pepercere) multitudo
vel minimum etiam juvare potuit, hunc Domi-
ni sui imitator, civitatis vere servator, Christi-
que certaminum victor brevissimo temporis spa-
tio, non solum secundum corpus, sed etiam sec-
undum animam sanum ac salvum, viribusque
restitutum reddidit.

acceptoque
beneficio le-
tus in Dei
laudes pro-
liza,

26 Ita quippe intellectu per Martyris gra-
tiam vir repletus, omnibus percussis et quo-
dammodo praë inexpectata sanatione hujusque
celeritate extra se raptis, ore aperto laudem
Deo, rerum omnium Domino, alacriter at-
tribuens dixit adstantibus: Domini virtutes,

Aνὴρ τις τῶν ἐν γένει λαμπρῶς, τῇ δὲ πίστει λαμ-
πρότερος, τὴν ἐν τιμῷ στρατείᾳ τῶν ὑπὸ τὴν τοῦ
Ἰλλυρικῆς ἑπαρχοῦ ἀρχῆν διαίκων, ὄσιν αἵματος διὰ
γαστρὸς ἔπασχεν ἀφόρητον· εἶτα δὲ πάσης σχεδὸν τῆς
πόλεως ὑπεραλγούσης τοῦ ἀνδρὸς διὰ τὸ πᾶσαν εἶναι εὐ-
προσήγορον, καὶ καταθύμιον τοῖς τρόποις, καὶ πάσης
μηχανῆς καὶ ἐπιστήμης ἱατρικῆς εἰς αὐτὸν ἐγγυμασθείσης,
καὶ ἀπράκτου μεινῶσης διὰ τὸ μὴ δόλους ὑπευθύναι τὴν
φορὰν τοῦ αἵματος, ὡς λοιπὸν ἐν ταῖς τελευταῖαις κεί-
σθαι τὸν ἀνδρα πνοαῖς τῆς τοῦ πάθους σφοδρότητος
καταγαλωσάσης τὴν δύναμιν, ἄφω τὸς ὀφθαλμοὺς
διάρως ἡρέμα λέγει τοῖς ἰδίοις· βασιτάσαντες ἀπαγάγετέ
με εἰς τὸν οἶκον τοῦ προστάτου τῆς πόλεως ἡμῶν. Οἱ δὲ
μετὰ φόβου ἀποκοιθίντες λέγουσιν αὐτῷ· εἰς ποῦ προ-
στάτου οἶκον κειλεύσῃς ἡμῖν ἀπαγάγει σε; λέγει αὐτοῖς·
τοῦ πρώτου· οἱ δὲ φασίν, πρώτου τίνου; εἰπέ ἡμῖν τὸ
ὄνομα, δέσποτα. Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς λέγει· ἔστω
ἐγὼ διὰ τὴν νόσον ἔλαττον φρονῶ, πῶς καὶ ὑμεῖς ὑγιαί-
νοντες ἀφρονεῖτε; οἱ αὖτε, οἱ πολλοὺς μὲν ἔχει προστά-
τας ἡ πόλις παρὰ Θεῶν; εἶπα δὲ τὸν πρώτον αὐτῶν διὰ Χρι-
στοῦ ἐκληρώσατο, τὴν καὶ ἐκθύμιος καὶ σερμῆς ὑπερμα-
χούσα αὐτῆς εἰς αἶν, ὅν ὡς τεῖχος ἀκαταμάχητον, οὐ
μόνον ἡ πόλις, ἀλλὰ καὶ ἡ πᾶσα χώρα κεκληρώται.

25 Ἀπαγάγετέ με· ἵνα ἵσθαι εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἡ
γὰρ ἐπισκεψάμενος ἐλεῆ με, ἡ καὶ τελευταῖος μου ἐκείσε
ἀποδέξεται μου τὴν πρόθεσιν, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ παρα-
στάσει τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ παρεθύσας
ἐξελεῖται με τῆς αἰωνίου κολάσεως. Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαν-
τες, συνήκαν δεῖν περὶ τοῦ ἀγιοδώρου ναοῦ λέγει τοῦ
πανενδόξου μάρτυρος Δημητρίου, καὶ τὴν ταχίστην ἄραν-
τες ἀπήγαγον αὐτὸν ἐκείσε. Ποῖα τοῦτον γλώσσα, φιλό-
χριστοι ἀδελφοί, ἐξισχύει τὸ μέγεθος διασαφῆσαι τοῦ
Θαύματος; ποῖος δὲ νοῦς ὄλος συνεπαρθῆναι καὶ ταις
ἐνοιαῖς δυνήσεται τῇ πολυσπλάγγῃ μεγαλοφῶνι τοῦ
μάρτυρος; Ὅν γὰρ οὐ πλοῦτος, οὐ γένος, οὐ βουηθημάτων,
οἱ ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἱαμασφόροι ἐπινοαί, οὐχὶ τῶν
λεγόμενων περιαιμάτων πλήθους ὀφελῆσαι καὶ τὴν βραχυ-
τάτου ἰσχυρῶν, οὐ δὲ γὰρ τοῦτον ἐφείσαντο πᾶσαν πεί-
ραν προσάγοντες αὐτῷ οἱ πρὸς γένος διὰ τὴν ἀπορίαν,
καὶ ἀπόγνωσιν τοῦ νοσήματος, καίτοι γνωσκόντες ὡς
ἀπηγορευομένην πράγματι ἐγχειροῦσιν, τοῦτον ὁ μιμητὴς
τοῦ οἰκεῖου δεσπότη, ὁ σωζοπολίτης ὄντως καὶ ὑπερένδοξος
ἀθλόφορος Χριστοῦ ἐν ἐλιγίστῳ πᾶν χρόνῳ διασπῆματι
ὑγιῆ καὶ αἰωνῷ, καὶ ἔρρωμένον παρέστησεν, οὐ μόνον σώ-
ματικῶς, ἀλλὰ καὶ ψυχικῶς.

26 Οὕτως καὶ συνέσεως πλησθεὶς ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς
τοῦ μάρτυρος χάριτος, πάντων ἐκπεπληγμένον, καὶ
τρόπον τινὰ ἐξεστηκένων ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίᾳ αὐτοῦ
ὑγιᾶ, καὶ τῷ τάχει αὐτῆς, εἶπεν πρὸς τοὺς παρεστά-
τας, ἀναίξας τὸ στόμα εὐσταθῶς ἐξομολογούμενος τῶ τῶν
ἐλων δεσπότη Θεῶν· Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου,
φιλόθεοι

A φιλόθεοι καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί· ἢ τίς ἀκούσας ποιήσει πάσας τὰς αἰτήσεις αὐτοῦ; τίς γὰρ ὡς κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίῳν μέγας καὶ φοβερός ἐστίν; Ὅντως ἐν βουλῇ εὐθέου καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἔπαισι, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο. Ἐξάνεις ἐξ ἀναγκῶν ἐξέλκεται σε, εἶπεν τις τῷ Ἰωβ. ἐμὲ δὲ μυριάκις ἐκ πλημμελημάτων εἰς ἀφύκτους ἀνάγκας ἐπιπεποκότα καὶ περιστάσεις, διὰ τοὺς ἀφάτους αὐτοῦ καὶ ἀνυπερβλήτους οὐκείρους ἐξείλετο· ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ, φησίν, οὐ μὴ ἀληταί σου κακόν, τοῦτέστι ἐν τῷ κεφαλαίῳ, ἦγον τῷ πληρώματι τῆς ψυχῆς διορθώσεως. Πολλὰ τῆ περιφορᾷ τοῦ βίου πλέων ὁ ἄνθρωπος καὶ συγχωρούμενος ὑπὸ τῆς θείας προνοίας περιβάλλεσθαι διὰ τοῦ ἐχθροῦ περιστάσασιν, καὶ ἀνάγκας εἰς ἐπιστροφήν αὐτοῦ καὶ ὠφέλειαν.

B 27 Οὐδὲν γὰρ τῶν ὑπὸ Θεοῦ γινόμενων, ἢ συγχωρούμενων γίνεσθαι πέφυκεν ἀνοφελές· εἴτα τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν γνωστούσης αὐτῆς θείας τῆς προνοίας καὶ ἀντιλαμβανομένης, καὶ κορυφώσης, καὶ ἐξαυρουμένης τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῶν ἀναγκῶν, ὡς προεῖρηται, φυσικῇ πῶς ἀκολουθία καταναγκασιθήσεται ἡ νήφουσα ψυχὴ τὰ ἐαυτῆς πταίσματα λογιζομένη, καὶ τὸ πλήμυρον τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ εἰς διόρθωσιν βεβαῖαι, καὶ τὸν κτιστὴν διὰ πολιτείας σωφρονῶς ἀποθεραπεύσαι, ὅπερ ἐστίν, ὡς ἀνωτέρω λέλεκται, ὅτι ἐν τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἀληταί σου κακόν· λοιπὸν γὰρ ὁ ἄνθρωπος εἰς ἐπίγνωσιν τρεπόμενος καὶ ἐπιστροφήν ἐκ τῆς ἀφάτου εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ σωφρονισθεὶς, καὶ πολιτευόμενος ὀρθῶς καὶ φιλοχρίστως· ἐνδύεται σχεδὸν εἰπεῖν αἰσθητῶς τὸ χάρισμα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἦγον τὴν αὐτοῦ ἐπιστάσαν, ὅτι καὶ ἡ ἁγία Τριάς ἐπιφοιτῶσα Πατὴρ, καὶ Υἱός, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μόνῃ παρ' αὐτοῦ ποιῆται. ὡς μηκέτι ἀπτεσθαι αὐτοῦ κακῶν φρουρούμενος θεοπροπῶς.

C 28 Ἐγὼ οὖν ὁ τάλας οὐχ ἐξάνεις τῷ ἀριθμῷ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ πλεονάκις πέπωκα δι' ἁμαρτιῶν ἐν ἀνάγκαις, εἴτα ἐβρόσθη τοῦ ἀμετροῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ ὑπερβλήσαντος καὶ κατακλύσαντός μου τὰς ἁμαρτίας· ἢ δὲ οὖν περὶ ἐμὲ γεγεννημένη διὰ τοῦ ἀσλοφόρου ἐπίσκεψις οὐχ ὑπέλειπετο περιστάσιν μείζονα προγενομένην, οἶμαι δὲ οὔτε μέλλουσαν ἔσεσθαι· τίς γὰρ μείζονα ἀνάγκη τοῦ εἰς πυθμένα με ἄδου κατελθεῖν καὶ ψυχῇ καὶ σώματι, λέγω δὴ καὶ ἁμαρτίας καὶ ἀνιάτω νοσήματι, ὡς ἀνελθόντα με ἀπροσδοκίως κράζειν ἐμφανῶς τὰ τοῦ ἁγίου Δαυὶδ τῷ Θεῷ, ὅτι ἐβρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατοικητότου· καὶ πάλιν μετὰ τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου, ὅτι εἶλω μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπληγῆται, καὶ ἀπέρριψας ὅπως μου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

C 29 Πιστεύω γὰρ τῷ θαυματουργῆσαντι Θεῷ· διὰ τοῦ ἀσλοφόρου αὐτοῦ εἰς ἐμὲ, ὅτι ὡς τὴν ἀπληξιμένην νόσον τοῦ σώματος ἐφυγάδευσεν, οὕτως καὶ τῆς ψυχῆς τὰ τραύματα θεραπεύσει, καὶ οὐ μόνον θεραπεύσει, ἀλλὰ καὶ φυλάξει τῆς εἰς τὸ πάλιν τοῦτον ἐπανόδου· φιλοπόστρατα* γὰρ τὰ τοιαῦτα νοσήματα τοῖς μὴ διὰ προσευχῆς καὶ πολιτείας ἀγνῆς τὴν ὑπὸ τοῦ κρείττουτος φυλακὴν κεκτῆμένους· καὶ ταῦτα εἶπόν, εὐζήμενος καθ' αὐτὸν ἐπὶ πολλὴ μετὰ θακρῶν, ἐξηλθεν σὺν τοῖς αὐτοῦ χείρων καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, καὶ τῷ μεσίτῃ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ ἁγίῳ καὶ πανενδόξῳ μάρ-

Dei amantes ac dilecti fratres, quis loquetur? Vel quis omnes ejus laudes faciet auditas? Quis enim sicut Dominus Deus noster, qui in excelsis habitans humilia et in caelis et in terra respicit, qui honorificatus in concilio Sanctorum magnus et terribilis est? Vere in consilio et congregatione justorum magna opera Domini: percussit et manus ejus sanaverunt. Sexies te ex angustiis eripiet d. dicebat quidam e Job; me autem saepissime in angustias aërumnasque inevitabiles peccatis prolapsam per ineffabiles suas incredibilesque miserationes liberavit. In septimo autem, dicit, non te tanget malum f, hoc est, in capite seu emendationis spiritualis complemento. Saepe homo, qui in vitæ fluctibus navigat, ærumnis etiam atque angustiis ab inimico circumdari in sui conversionem atque utilitatem a divina providentia permittitur.

27 Nihil enim eorum, quæ a Deo fiunt aut conceduntur, irritum esse consuevit. Enimvero infirmitatem nostram noscentem eadem divina providentia, hominemque juvenile ac erigente, atque, ut ante dictum est, ex angustiis eripiente sapiens anima, delicta sua perpendens, naturali quodammodo congruentia cogetur et Dei misericordiam abundantiam in emendationem vertere, et conditorem recta vivendi ratione colere; quod est, ut supra dictum est, quia malum te in septimo non tanget. Tandem enim homo, ad agnitionem adductus, atque ex ineffabili Dei benignitate sapere, quæ conversionis sunt, edoctus, ac recte vivens, et Christi charitate sensibiliter etiam fere, ut ita dicam, Spiritus sancti gratia, seu hujus obumbratione induitur, quando et accedens sancta Trinitas, Pater et Filius et Spiritus sanctus, mansionem apud eum facit, ne deinceps illum, a Deo convenienter custoditum, malum tangat.

28 Ego igitur miser, qui non sexies numero, sed et multo saepius per peccata in angustias incidi, postea, Dei infinita misericordia peccata mea excedente cooperientique, liberatus sum; quæ vero circa me facta nunc est, certaminum Victoris visitatio incertum haud relinquit, majorem, quæ hanc prævit, angustiam antea haud evenisse, existimoque nec eventuram. Quæ enim major sit angustia, quam corpore et anima, peccatis dico atque immedicabili morbo, in inferorum profundum me descendere, ita ut, cum inexpectato ascenderem, palam illa sancti David ad Deum clamarem, quia animam meam e profundissimo inferno liberasti g; et rursus cum rege Ezechia, quia animam meam, ne periret, rapuisti, omniaque peccata mea post tergum meum adjecisti h.

29 Credo enim, Deum, uti per miraculum, quod in me per suum certaminum Victorem operatus est, morbum corporis desperatum fugavit, ita etiam animæ vulnera curaturum, nec tantum curaturum, sed eorum etiam reditum impediturum. His enim, qui per orationem rectumque vitæ institutum a Deo haud protegentur, redire solent morbi hujusmodi i. Atque cum hæc, cum lacrymis intra se ferventissime orans, dixisset, cum suis exivit gaudens, gratiasque agens Deo, beneficiique sibi

A. JOANNE
THISSAL. AR-
CHIEP.

d
e

f

quæ hic in
medium

E

adducitur.
oratione ex-
currit,

F

g

h
eique et S.
Demetrio
gratias agit.

i

* col. Ma-
zaria, me-
lius philo-
póstropa

A. JOANNE
THESSAL. AR
CHIEP.

sibi collati conciliatori, sancto et gloriosissimo martyri Demetrio; quia illum decet omnis gloria, honor et adoratio nunc et semper etc.

τυρι Δημητρίῳ. Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ANNOTATA.

a *Caput hoc, seu potius, quod in eo narratur, miraculum sequentem hunc in codice Ms. olim Mazarinæo, nunc regio Parisiensi, in quo a fol. 35 usque ad fol. 39 excurrit, præfert titulum: Ἐπὶ τοῦ τῶν αἰματόρων ἔχοντος ἐπάγου, id est, De præfecto, sanguinis fluxum passo. Porro quod miraculum illud non e laudato olim Mazarinæo, sed e bibliothecæ Vaticanæ codice Ms. 821 excerptum habemus, idcirco id hic editur e posteriori isthoc litterario monumento, in quo licet Joannis Thessalonicensis nomine non signetur, illustri tamen huic scriptori a nobis attribuitur ob rationes, quas in Annotatis, cap. præcedenti ad lit. a subnexis, adduci.*

b *Fuerit ergo præfectus, de quo hic agitur, militum, ut apparet, per Illyricum magister; quale autem id fuerit officium, apud Pancirolo in concinnato in imperii Orientalis Notitiam Commentario cap. 30 et 54 expositum invenies colligesque etiam ex iis, quæ horum capp. priori is scriptor affert, præfectum seu magistrum militum, de quo hic, præfecto prætorii Illyrici non paruisse, contra ac non nemo forte existimet, quod spectabile eorum, qui sub præfecti Illyrici principatu erant, agmen gubernasse, hic dicatur. Nec propterea tamen putandum est, cum Pancirolo Joannem Thessalonicensem hic pugnare; ita enim posterior hic scriptor potest intelligi ut milites, quorum agmini præfectum a se memoratum præfuisse ait, sub præfecti prætorii Illyrici principatu, non parendo, sed commorando dumtaxat, fuisse, significatum voluerit.*

c *Hinc collige, jam inde a Joannis Thessalonicensis ætate seu seculo septimo verosimillimeque etiam aliquanto citius, ac proin jam inde saltem a seculo sexto pro primario civitatis Thessalonicensis patrono habitum fuisse S. Demetrium, qui proinde etiam jam tum cultu ecclesiastico plane insigni fuerit indubie ibidem gavisus.*

d *Jobi cap. 5, v. 19 Græcis hæc, Ἐξάνεις ἐξ ἀναγκῶν σε ἐξελεύεται, textus sacri verbis, quæ ego hic, verbum verbo reddens, interpretatus sum, sexies ex angustiis te eripiet, sequentia isthæc in vulgata respondent: In sex tribulationibus liberabit te.*

e *Eliphaz nempe.*

f *Græcis verbis, mox ad lit. d recitatis, proxime hæc loco ibidem citato in Textu sacro subduntur: ἐν δὲ τῷ ἔθῳ οὐ μὴ ἔλθῃαι σου κακόν, iis autem in Vulgata isthæc respondent: Et in septima non tanget te malum; Et sane cum ad feminini generis substantivum præcedens Tribulatio adjectivum numerale Septimus referendum videatur, Vulgata omnino hic standum apparet. Verum licet pariter feminini generis in textu Græco sit substantivum, ad quod adjectivum numerale ἔθῳς referendum videtur, hoc tamen in Græco sacræ Scripturæ textu, quod propterea et a me hic factum, masculino genere affertur, itaque acceptum discursui, quem Joannes hic subdit, materiam subministravit.*

g *Hæc ipsa Latine a me hic reddita Joannis Thessalonicensis verba ἐξῆςτο etc in Græco sacræ Scripturæ textu Psalmo 85, v. 13 habentur, iisque in Vulgata respondent hæc: Eruiisti animam meam ex inferno inferiori.*

h *Ita fere Isaia 38, v. 17.*

i *Proliam hanc orationem a præfecto, de quo hic, cum sanitati fuisset prodigiose restitutus, prolatam fuisse, verisimile haud apparet. Quare via dubitandum est, quin huic illam Joannes, oratorum more loquens, pro arbitrio affinxerit. Apud Mabilonium, apud quem tom. I Analect. Vet. miraculum, hoc cap. relatum, pag. 73 et seq. ab Anastasio bibliothec. etiam refertur, nihil simile occurrit.*

CAPUT III.

C De gesta a Sancto prodigiosa pro Thessalonicensibus in peste cura a. F

Thessalonicenses, qui Sancti operis in morbis fuerunt experti,

Marium arenam, dilecti fratres, pluvieque, secundum quod scriptum est, guttas numerare, aut facta in corporum morbis a Victoriis decorato gloriosissimoque martyre Demetrio miracula exponere, perinde est: nec de iis loquor, quæ antiquis aut etiam antiquissimis temporibus manifestata sunt, sed nec de iis, quæ sub nobis ipsis, utut peccatoribus, per ineffabilem ipsius patriumque erga cives amorem sunt gesta. Ad alia sermonem convertam, cum memoraro miraculum, nuper gestum, quod audientes omnes fere, recte novi, agnoscetis, testimoniumque simul veritati præbebitis. Ante annos enim paucissimos evenit, nec ullius ex omnibus, opinor, auditum fugit; multi autem etiam experientia Martyris in visitando misericordiam cognovere vel ipsimet beneficium experti, vel domesticos habentes, qui inexpectato mortem evasere. Quid vero moror,

Ἰσον, ἀδελφοὶ ἀγαπῆτοί, καθέστηκεν, ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγῶνας ὑετοῦ κατὰ τὸ γεγραμμένον ἀριθμεῖν, ἢ τὰς θαυματουργίας ἐν σωματικαῖς νόσοις γεγενημένας ἐπιθεσθαι τοῦ καλλινοῦ καὶ ὑπερευδύου μάρτυρος Δημητρίου, καὶ οὐδέποτε λέγω τὰς πάλαι ἢ πρόπαλαι κατὰ καιροὺς ἐμφανισθείσας, ἀλλ' οὐδὲ τὰς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν, κατὰ ἀμαρτωλῶν ὄντων ἐπιτελεσθείσας διὰ τὴν ἄφρατον αὐτοῦ καὶ πατρικὴν πρὸς τοὺς πολίτας φιλοστοργίαν. Τούτου καὶ τοῦ ἐναγχοῦ γεγενημένου θαυματουργήματος ἐπιμνησθεὶς ἐφ' ἕτερα τρέψω τὸν λόγον, ὅπερ ἀκούσαντες, εὐ εἶδα ὅτι σχεδὸν οἱ πάντες ἐπιγνώσθε, καὶ συμμαρτυρήσετε τῇ ἀληθείᾳ. Πρὸ γὰρ λίαν ὀλιγοστώτων ἐτῶν γεγένηται, καὶ οὐδενὸς τῶν πάντων οἰμῶν τὴν ἀκοὴν διαπέφευγεν, οἱ δὲ πολλοὶ καὶ πείρα τὴν ἐπισκεπτικὴν τοῦ μάρτυρος φιλαυθοπῆται ἐπέγνωσαν, ἢ αὐτοὶ τῆς εὐεργεσίας αἰσθόμενοι, ἢ οικείους ἐχόντες τοὺς ἐξ ἀπροσδοκίτου διαφυγόντας τὸν θάνατον· τί δὲ μέλλω καὶ οὐ ποῦδ' ἐπισημῶς καταφανὲς τὸ λεγόμενον, μάλιστα καὶ τὸ θαρρεῖν ἔχων ὡς οὐκ ἀπιστήσομαι πρὸς εἰδοτάς διαλεγόμενος;